

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 23. prosince 2013
(OR. en)**

18167/13

**Interinstitucionální spis:
2013/0443 (COD)**

**ENV 1235
ENER 600
IND 388
TRANS 693
ENT 356
SAN 555
PARLNAT 325
CODEC 3086**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	20. prosince 2013
Příjemce:	Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2013) 920 final
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší a o změně směrnice 2003/35/ES

Delegace naleznou v příloze dokument Komise COM(2013) 920 final.

Příloha: COM(2013) 920 final

V Bruselu dne 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší a o změně
směrnice 2003/35/ES**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 537 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Obecné souvislosti – odůvodnění a cíle návrhu

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES¹ stanoví pro každý členský stát roční národní emisní stropy pro emise oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), nemethanických těkavých organických látek (NMVOC) a amoniaku (NH₃), kterých bylo zapotřebí dosáhnout do roku 2010. Cílem těchto stropů bylo snížit znečištění ovzduší a jeho negativní dopad na zdraví občanů a životní prostředí v celé Unii a rovněž splnit Göteborgský protokol².

Tyto požadavky je třeba přezkoumat a upravit tak, aby řešily i zbývající velmi významná zdravotní rizika a dopady na životní prostředí, jež ze znečištění ovzduší v Unii pramení, a aby bylo možné sladit právní předpisy Unie s novými mezinárodními závazky vyplývajícími z revize Göteborgského protokolu z roku 2012.

Požadované snížení dopadů je stanoveno v revidované tematické strategii o znečištění ovzduší³, která upravuje směřování k dlouhodobému cíli Unie dosáhnout takové úrovně kvality ovzduší, která s sebou nenese významné dopady ani rizika, pokud jde o zdraví lidí a životní prostředí. Tento návrh je z hlediska dosažení takového snížení emisí jedním z hlavních legislativních pilířů.

Tento návrh stanoví další potřebná snížení emisí a řeší i některé nedostatky v provádění rámce Unie pro politiku ovzduší a předkládá řešení, jak lépe koordinovat úsilí o snižování emisí a zlepšení kvality ovzduší, zmírnění změny klimatu a ochranu biologické rozmanitosti.

Vzhledem k povaze a rozsahu nezbytných úprav směrnice 2001/81/ES a k potřebě posílit soudržnost a srozumitelnost práva se přezkumem směrnice 2001/81/ES došlo k závěru, že je vhodnější směrnicí zrušit a přijmout (tuto) novou směrnici.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Cíle této iniciativy jsou v souladu s cíli strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, které dále posilují. Tyto cíle by měly podněcovat inovace, jež přispějí k podpoře zeleného růstu a zachování konkurenceschopnosti evropského hospodářství, a přitom napomoci přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství, a chránit tak evropský přírodní kapitál a zhodnotit vedoucí pozice Evropy v oblasti rozvoje nových zelených technologií⁴. V duchu inteligentnější regulace směřuje návrh ke zjednodušení a zpřehlednění stávající politiky tak, aby se umožnilo její lepší provádění⁵. Při zavádění opatření se pozornost věnuje

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropích (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22).

² Protokol o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu k Úmluvě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států (1999).

³ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o programu „Čistý vzduch pro Evropu“, COM(2013) [xxx].

⁴ Sdělení Komise „EVROPA 2020. Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“, KOM(2010) 2020 v konečném znění, 3.3.2010.

⁵ Sdělení Komise „Inteligentní regulace v Evropské unii“, KOM(2010) 543 v konečném znění, 8.10.2010.

tomu, aby byly ve smyslu zásady „zelenou malým a středním podnikům“⁶ chráněny zájmy malých a středních podniků. Zajistila se soudržnost s úzce souvisejícími oblastmi dopravy, průmyslu, zemědělství a změny klimatu a účinného využívání zdrojů.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

V procesu přezkumu se uplatnily odborné zkušenosti nashromážděné za několik desetiletí, během nichž se v rámci Unie i na mezinárodní úrovni prováděla posouzení kvality ovzduší a probíhalo řízení a přezkum jeho kvality. Mezi stranami, jež se konzultací zúčastnily, byly orgány členských států příslušné pro provádění stávajícího rámce politiky na všech úrovních řízení. V období od června 2011 do dubna 2013 proběhlo pět setkání zúčastněných stran, a to s cílem zajistit transparentnost a poskytnout zúčastněným stranám příležitost k připomínce a podnětům. Všechny schůzky byly přenášeny po internetu, aby byl okruh účastníků co nejširší. Zároveň byly uspořádány dvě veřejné konzultace: první, která se uskutečnila na konci roku 2011, se zaměřila na přezkum silných a slabých stránek stávajícího rámce politiky pro kvalitu ovzduší; druhá veřejná online konzultace všech zúčastněných stran, jež proběhla počátkem roku 2013, se věnovala hlavním možnostem politiky, jež se k řešení zbývajících problémů v oblasti kvality ovzduší nabízejí⁷. V roce 2012 provedl Eurobarometr průzkum veřejného mínění o otázkách znečištění ovzduší a dal k dispozici jeho výsledky⁸. Komise a Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) rovněž realizovaly pilotní projekt k problematice provádění politiky ochrany ovzduší, jehož se zúčastnilo dvanáct měst z celé Unie a jehož cílem bylo zhodnotit místní zkušenosti s prováděním rámce politiky pro kvalitu ovzduší⁹.

Výsledek posouzení dopadů

Úplného souladu s právními předpisy upravujícími kvalitu ovzduší lze dosáhnout v krátkodobém až střednědobém horizontu, pokud se pozornost soustředí na provedení stávající politiky a na opatření na úrovni jednotlivých členských států. Je třeba revidovat směrnici 2001/81/ES tak, aby do ní byly promítnuty mezinárodní závazky Unie vyplývající z Göteborgského protokolu, které je třeba splnit do roku 2020, přičemž ale v tomto časovém horizontu není vhodné přistupovat k přísnějším omezením.

Situace je jiná, pokud jde o období do roku 2030. K řešení přetrvávajících dopadů na zdraví a životní prostředí je zapotřebí podstatně zásadnějších závazků ke snížení emisí. Co se týče výhledu do roku 2030, je upřednostňovanou možností dosáhnout v roce 2030 70 % maximálně proveditelného snížení dopadů na zdraví, přičemž toto snížení bude dále optimalizováno s cílem dále snížit eutrofizaci a znečištění ozonem. Tyto závazky snížit emise nabízejí souvislou cestu k dosažení dlouhodobého cíle Unie.

Ze zavedení závazků na snížení emisí do roku 2020 daných Göteborgským protokolem nevyplývají pro Unii žádné dodatečné výdaje nad rámec základního scénáře. Nové závazky na

⁶ Sdělení Komise „Zelenou malým a středním podnikům.“ „Small Business Act pro Evropu“, KOM(2008) 394 v konečném znění, 25.6.2008.

⁷ V rámci konzultace byly použity dva dotazníky: celkem 1934 respondentů odpovědělo na kratší dotazník určený pro širokou veřejnost; k delšímu dotazníku určenému odborníkům a zúčastněným stranám došlo 371 odpovědí. Viz http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm.

⁸ Výsledky jsou k dispozici v rámci Eurobarometru 2013.

⁹ Úplné výsledky viz zpráva Evropské agentury pro životní prostředí 7/2013.

snížení emisí do roku 2030 jsou navrženy tak, aby byly do roku 2030 sníženy negativní dopady špatné kvality ovzduší, jak je stanoveno ve sdělení Čisté ovzduší pro Evropu. Při posouzení dopadů byl sestaven scénář s optimálním dosaženým snížením znečištění a touto optimalizací se dospělo k národním závazkům na snížení šesti hlavních znečišťujících látek. Těmito sníženími se dosáhne úspory celkových externích nákladů na znečištění ovzduší oproti základnímu scénáři, v němž tyto náklady dosahují 212 miliard, (podle nejstřízlivějšího ocenění) o 40 miliard EUR, a to mj. přímými hospodářskými přínosy ve výši přes 2,8 miliardy EUR, z nichž 1,85 miliardy EUR připadá na snížení ztrát v oblasti produktivity práce, 600 milionů EUR na snížení výdajů na zdravotní péči, 230 mil. EUR na snížení ztrát zemědělské úrody a 120 milionů EUR na snížení škod na budovách. Roční náklady na splnění těchto stropů dosahují 3,3 miliard EUR neboli zhruba jedné dvanáctiny výše externích úspor. Při základním scénáři by se měla v roce 2030 zdravotní zátěž způsobená znečištěním ovzduší snížit celkem o 40 % ve srovnání s rokem 2005. Tento návrh přináší dalších 12%, kterými se docílí celkového 52% snížení zdravotní zátěže ve srovnání s rokem 2005. Eutrofizaci se díky navrhovaným opatřením podaří snížit o dalších 50 % nad základní scénář.

Emisní stropy pro methan v rámci systému národních emisních stropů Evropské unie by mohly snížit emise nákladově efektivně, taková politika by ovšem musela být v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 406/2009/ES¹⁰. Při velmi mírných správních nákladech (počáteční náklady přibližně 8 milionů EUR a roční náklady asi 3,5 milionů EUR pro celou Unii) by bylo možné zařadit do navrhovaných opatření ustanovení zaměřená na zlepšení správy a sladění procesu monitorování a podávání zpráv s mezinárodními závazky.

3. PŘÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Tímto návrhem se ruší a nahrazuje stávající systém Unie spočívající v národních stropích pro emise látek znečišťujících ovzduší, které vymezuje směrnice 2001/81/ES. Zajistí se tak, že národní emisní stropy pro SO₂, NO_x, NMVOC a NH₃ stanovené směrnicí 2001/81/ES pro období od roku 2010 budou platit až do roku 2020, přičemž se stanoví nové národní závazky ke snížení emisí („závazky ke snížení emisí“) SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, jemných částic (PM_{2,5}) a methanu (CH₄), které se použijí od roku 2020, respektive 2030, stejně jako průběžné úrovně emisí do roku 2025 použitelné pro tytéž znečišťující látky.

Níže se uvádějí konkrétní informace k jednotlivým článkům a přílohám návrhu.

Články 1, 2 a 3 vymezují předmět a rozsah tohoto návrhu a obsahují definice klíčových pojmů, jež se v návrhu používají.

Podle článku 4 ve spojení s přílohou II musí členské státy omezit své roční emise SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, PM_{2,5} a CH₄ tak, aby splnily své závazky ke snížení emisí platné počínaje rokem 2020, respektive 2030. Členské státy navíc musí v roce 2025 omezit své roční emise těchto znečišťujících látek na úroveň stanovené v základu lineární trajektorie omezení, kromě případu, že by k tomu bylo nutno provést opatření, která s sebou nenesou nepřiměřené náklady. Článek 4 stanoví, které zdroje emisí by se neměly započítávat.

¹⁰ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

Článek 5 dává členským státům právo využít určitých možností flexibility, pokud proti tomu nevznesou Komise námitky: za určitých podmínek si mohou započítat podíl snížení emisí NO_x, SO₂ a PM_{2,5} dosaženého v mezinárodním námořní dopravě, mohou své závazky ke snížení emisí CH₄ splnit společně a mohou také navrhnout upravené emisní inventury v případě, že v důsledku lepší metodiky inventury nebyly splněny závazky ke snížení emisí (s výjimkou CH₄).

Článek 6 stanoví požadavek, aby členské státy přijaly, prováděly a pravidelně aktualizovaly své národní programy omezování znečištění ovzduší (NAPCP), kde se podrobně popisuje, jakým způsobem své závazky ke snížení emisí splní. Národní programy omezování znečištění ovzduší by měly obsahovat přinejmenším informace uvedené v příloze III (část 2) a informace o snížení emisí černého uhlíku, přičemž v souladu s ustanoveními přílohy III (část 1) mohou ukládat zvláštní opatření k omezení emisí PM_{2,5} a NH₃ v odvětví zemědělství. Národní programy omezování znečištění ovzduší musí být vytvořeny s ohledem na celkový rámec politiky v oblasti kvality ovzduší a musí zahrnovat informace o analýze, z níž se vychází při výběru opatření. Členské státy musí ke svým národním programům omezování znečištění ovzduší před dokončením uspořádat veřejnou konzultaci. Za tímto účelem se článkem 16 mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES¹¹ tak, aby se vztahovala i na národní programy omezování znečištění ovzduší.

Článek 7 ve spojení s přílohou I vyžaduje, aby členské státy monitorovaly emise látek znečišťujících ovzduší, a aby přitom v souladu s povinnostmi a pokyny přijatými na základě Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států, které jsou uvedeny a dále upřesněny v příloze IV, zpracovaly a aktualizovaly národní emisní inventury a prognózy, jež má doprovázet informativní zpráva o inventuře. Členské státy, které využívají možností flexibility podle článku 5, musí v rámci informativní zprávy o inventuře nebo v samostatné zprávě uvést příslušné informace.

Je-li to proveditelné, musí členské státy podle článku 8 monitorovat nepříznivé dopady znečištění ovzduší na vodní a suchozemské ekosystémy, a to za podmínek uvedených v příloze V. Členské státy jsou oprávněny využívat monitorovací systémy zřízené v rámci dalších nástrojů Unie.

Článek 9 stanoví požadavek, aby členské státy ve lhůtách stanovených v příloze I předkládaly Komisi své národní programy omezování znečištění ovzduší a jejich případné aktualizace a všechny informace z monitorování zjištěné v souladu s články 7 a 8. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí a členskými státy pravidelně ověřuje přesnost a úplnost údajů poskytovaných z národních emisních inventur.

Článek 10 stanoví, že Komise každých pět let předloží zprávu o provádění této směrnice, včetně použití čl. 4 odst. 2 vztahujícího se na průběžné úrovně emisí stanovené pro rok 2025.

Článek 11 prosazuje aktivní a systematické šíření informací shromážděných a zpracovaných podle tohoto návrhu elektronickou cestou, přičemž v této souvislosti odkazuje na požadavky

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

stanovené právními předpisy Unie, mj. ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES¹².

Článek 12 prosazuje spolupráci Komise a členských států se třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi na intenzivnějším a lepším řešení problematiky emisí látek znečišťujících ovzduší na celosvětové úrovni.

Článek 13 stanoví podmínky postupu, který se použije podle čl. 6 odst. 7, čl. 7 odst. 9 a čl. 8 odst. 3 k přizpůsobení příloh I, III (část 1), IV a V vědeckému a technickému pokroku prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Článek 14 se týká postupu projednání ve výborech, který Komise využije k přijetí prováděcích předpisů podle čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 9, přičemž stanoví, že se pro tyto účely využije výbor zřízený podle článku 29 směrnice 2008/50/ES.

Články 15, 17 a 19 obsahují ustanovení týkající se sankcí, jež lze za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle tohoto návrhu uložit, dále pak vstupu v platnost a provedení návrhu v právu členských států.

Článek 18 se týká zrušení směrnice 2001/81/ES, přičemž stanoví, že systémy národních emisních stropů, které tato směrnice zavedla, zůstávají v platnosti do 31. prosince 2019.

Příloha VI obsahuje srovnávací tabulku.

Právní základ

Vzhledem k tomu, že hlavním cílem směrnice je ochrana životního prostředí v souladu s čl. 191 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), je základem tohoto návrhu čl. 192 odst. 1 SFEU.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

Zásady subsidiarity a proporcionality a volba nástroje

Pokud návrh nespadá do výlučné pravomoci Unie, uplatní se zásada subsidiarity.

Cílů návrhu nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států. Řešení přetrvávajících významných dopadů na kvalitu ovzduší v Unii nutně vyžaduje, aby každý členský stát omezil emise znečišťujících látek, přičemž nákladově efektivní skladbu objemů snížení v rámci celé Evropy je možné koordinovat jen na úrovni Unie. Stanovené závazky ke snížení emisí zohledňují nejen domácí dopady vnitrostátních emisí, ale také jejich dopady, jež přecházejí hranice států.

Postupem na úrovni Unie se podaří dosáhnout cíle tohoto návrhu lépe. Směrnice 2001/81/ES stanoví cíle v oblasti snížení emisí a minimální požadavky na jejich provádění, přičemž ponechává na jednotlivých členských státech, aby si samy stanovily optimální skladbu opatření, která k dosažení žádoucího snížení emisí povedou. Tento návrh tuto zásadu zachovává, přičemž se v něm dále harmonizují požadavky na národní programy a na monitorování a podávání zpráv o emisích látek znečišťujících ovzduší, a to s cílem dosáhnout nápravy nedostatků ve směrnici 2001/81/ES a splnění mezinárodních závazků vyplývajících z Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a jejích protokolů. Ačkoliv návrh ukládá povinnost provádět v odvětví zemědělství opatření k omezování emisí u zdroje, členské státy mohou od provádění těchto opatření upustit, pokud nejsou nezbytná z hlediska splnění příslušného závazku ke snížení emisí.

Tento návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zvoleným právním nástrojem je směrnice: návrh stanoví obecné cíle a povinnosti, přičemž ponechává členským státům dostatečnou flexibilitu, pokud jde o výběr opatření k dosažení souladu a jejich konkrétní provádění. Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Směrnice se bude provádět s využitím stávajícího rozpočtu a nebude mít vliv na víceletý finanční rámec.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Informativní dokumenty

Komise má za to, že je v zájmu zlepšení kvality informací k provedení směrnice nezbytné poskytnout informativní dokumenty, a to z těchto důvodů.

K dosažení cílů směrnice (tj. ochrany lidského zdraví a životního prostředí) je nezbytně nutné její úplné a správné provedení. Vzhledem k tomu, že některé členské státy již emise látek znečišťujících ovzduší regulují, nebude zřejmě směrnice provedena jedním právním předpisem, ale různými novelami či novými návrhy týkajícími se relevantních oblastí. Provedení směrnice je navíc často velmi decentralizované, protože za její uplatňování, a v některých členských státech i za její provedení, jsou odpovědné regionální a místní orgány.

Výše uvedené faktory pravděpodobně zvyšují nebezpečí nesprávného provedení směrnice ve vnitrostátním právu a jejího uplatňování, a ztěžují tak Komisi plnění úkolu sledovat

uplatňování právních předpisů EU. Pro zajištění souladu vnitrostátních právních předpisů s ustanoveními směrnice jsou zásadní jasné informace o jejím provedení.

Povinnost poskytnout informativní dokumenty s sebou může nést dodatečnou administrativní zátěž pro ty členské státy, které takto obvykle nepostupují. Případná další administrativní zátěž je nicméně úměrná sledovanému cíli, tedy zajištění účinného provedení a naplnění cílů této směrnice.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je třeba vyzvat členské státy, aby k oznámení svých prováděcích opatření přiložily jeden nebo více dokumentů, v nichž vysvětlí vztah mezi ustanoveními směrnice a odpovídajícími částmi nástrojů k provedení ve vnitrostátním právu.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší a o změně směrnice 2003/35/ES**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹³,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za posledních 20 let se podařilo v Unii dosáhnout na poli antropogenních emisí do ovzduší a v oblasti kvality ovzduší značného pokroku, a to díky politice Unie v této oblasti včetně sdělení Komise „Tematická strategie o znečišťování ovzduší“ (TSAP) z roku 2005¹⁵. Pro tento pokrok měla zásadní význam směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/81/ES¹⁶, která pro období od roku 2010 stanovila členským státům stropy celkových ročních emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), amoniaku (NH₃) a nemethanických těkavých organických látek (NMVOC). Mezi lety 1990–2010 díky tomu došlo ke snížení emisí SO₂ o 82 %, emisí NO_x o 47 %, emisí NMVOC o 56 % a emisí NH₃ o 28 %. Program „Čistý vzduch pro Evropu“ („revidovaná TSAP“)¹⁷ nicméně uvádí, že v oblasti životního prostředí a zdraví lidí stále přetrvávají významné nepříznivé dopady a rizika.

¹³ Úř. věst. C , , s. .¹⁴ Úř. věst. C , , s. .¹⁵ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Tematická strategie o znečišťování ovzduší“ ze dne 21. září 2005, KOM(2005) 446 v konečném znění¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropích pro některé látky znečišťující ovzduší (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22).¹⁷ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Program Čistý vzduch pro Evropu“, COM(2013) [xxx].

- (2) Sedmý akční program pro životní prostředí¹⁸ potvrzuje dlouhodobý cíl politiky Unie v oblasti ovzduší dosáhnout takových úrovní kvality, které nemají výrazné nepříznivé dopady na lidské zdraví a životní prostředí ani nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, a vyzývá za tímto účelem k dosažení úplného souladu se stávajícími právními předpisy Unie v oblasti kvality ovzduší, ke stanovení strategických cílů a opatření na období po roce 2020, ke zvýšenému úsilí v oblastech, kde jsou obyvatelé a ekosystémy vystaveni vysokým úrovním látek znečišťujících ovzduší a k posílení synergie mezi právními předpisy v oblasti kvality ovzduší a politickými cíli, jež si Unie stanovila zejména v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti.
- (3) Revidovaná TSAP stanoví nové strategické cíle na období do roku 2030 se záměrem více se přiblížit k dlouhodobému cíli Unie.
- (4) Členské státy a Unie jsou smluvními stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN (EHK OSN) o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979¹⁹ a dále několika jejích protokolů včetně Göteborgského protokolu o snížení acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu z roku 1999.
- (5) Revidovaný Göteborgský protokol, který Rada přijala rozhodnutím č. [xxxx/xxxx/EU]²⁰, stanoví pro období od roku 2020 pro všechny smluvní strany nové závazky ke snížení emisí SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC a jemných částic (PM_{2,5}), přičemž se za výchozí považuje rok 2005, dále přitom podporuje snižování emisí černého uhlíku a vyzývá ke shromažďování a uchovávání informací o nepříznivých účincích koncentrací a depozic látek znečišťujících ovzduší na lidské zdraví a životní prostředí a k účasti na programech orientovaných na účinky v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (6) Systém národních emisních stropů zavedený směrnicí 2001/81/ES by tedy měl být revidován a uveden do souladu s mezinárodními závazky Unie a jednotlivých členských států.
- (7) Členské státy by měly tuto směrnici provést tak, aby účinně přispěla k dosažení dlouhodobého cíle Unie v oblasti kvality ovzduší, jenž je také podložen pokyny Světové zdravotnické organizace, a cílů Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ochrany ekosystému, a snížit na jejím základě úroveň znečištění ovzduší a depozice způsobující acidifikaci, eutrofizaci a tvorbu přízemního ozonu pod kritické zátěže a úroveň, které stanoví Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (8) Tato směrnice by rovněž měla přispět k dosažení cílů v oblasti kvality ovzduší stanovených v právních předpisech Unie a ke zmírnění dopadů změny klimatu prostřednictvím snížení emisí znečišťujících látek s krátkou životností ovlivňujících klima a rovněž k celosvětovému zlepšení kvality ovzduší.

¹⁸ Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“, COM (2012) 710, 29.11.2012.

¹⁹ Rozhodnutí Rady č. 2003/507/ES ze dne 13. června 2003 o přistoupení Evropského společenství k Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979 (Úř. věst. L179, 17.7.2003, s. 1).

²⁰ Rozhodnutí Rady č. 2013/xxxx/EU o přijetí změny protokolu z roku 1999 o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979 (Úř. věst. L.. s.).

- (9) Členské státy by měly splnit závazky ke snížení emisí do roku 2020 a 2030. Aby byl zajištěn prokazatelný pokrok směrem k závazkům pro rok 2030, měly by členské státy dosáhnout průběžného závazku pro rok 2025, které jsou stanoveny na základě lineární trajektorie mezi úrovněmi jejich emisí pro rok 2020 úrovněmi definovanými podle závazků na snížení emisí pro rok 2030, kromě případu, že by vznikly nepřiměřené náklady. Pokud emise do roku 2025 takto sníženy být nemohou, měly by členské státy podat vysvětlení ve zprávě podávané v souladu s touto směrnicí.
- (10) Některé členské státy si v souladu s Úmluvou o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států zvolily možnost stanovit emisní stropy v odvětví dopravy na základě spotřebovaného paliva. Důsledkem byla nedostatečná soudržnost těchto stropů s celkovou spotřebou energie a příslušnými statistikami v těchto státech i v Unii jako celku. S cílem zaručit společný a soudržný základ pro všechny členské státy i pro Unii jako celek proto tato směrnice stanoví požadavky na podávání zpráv a závazky ke snížení emisí na základě vnitrostátní spotřeby energie a prodaného paliva, což zajistí lepší soudržnost s právními předpisy Unie v oblasti změny klimatu a energetiky.
- (11) Aby se podpořilo plnění národních závazků ke snížení emisí a průběžných úrovní emisí nákladově efektivním způsobem, měly by mít členské státy oprávnění započítat snížení emisí z mezinárodní námořní dopravy, pokud je úroveň emisí z tohoto odvětví nižší než úroveň emisí při splnění norem daných právními předpisy Unie, a to i pokud jde o mezní hodnoty pro obsah síry v palivu, které stanoví směrnice Rady 1999/32/ES²¹. Členské státy by rovněž měly mít možnost splnit své závazky a průběžné úrovně emisí methanu (CH₄) společně a využít k tomu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES²². Členské státy by mohly za účelem kontroly plnění vlastních národních emisních stropů, závazků ke snížení emisí a průběžných úrovní emisí upravovat své národní emisní inventury s ohledem na pokročilejší vědecké poznatky a metodiky v oblasti emisí. Komise by mohla proti využití kterékoliv z těchto možností flexibility členskými státy vznést námitku v případě, kdy by nebyly splněny podmínky stanovené v této směrnici.
- (12) Členské státy by měly přijmout a provádět svůj národní program omezování znečištění ovzduší s cílem splnit příslušné požadavky na snížení emisí a průběžné úrovně emisí a účinně přispívat k dosažení cílů Unie v oblasti kvality ovzduší. V tomto směru by členské státy měly zohlednit potřebu snížit emise v zónách a aglomeracích s nadměrnými koncentracemi látek znečišťujících ovzduší a/nebo v těch zónách a aglomeracích, které významně přispívají ke znečištění ovzduší v jiných zónách a aglomeracích, a to i v sousedních zemích. Národní programy omezování znečištění ovzduší by v této souvislosti měly přispívat k úspěšnému provádění plánů kvality ovzduší stanovených v článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/50/ES²³.
- (13) Národní programy omezování znečištění ovzduší by měly zahrnovat opatření, která lze uplatnit v odvětví zemědělství, aby se snížily emise NH₃ a PM_{2,5} do ovzduší

²¹ Směrnice Rady č. 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS (Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13).

²² Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

z hlavních zdrojů emisí. Členské státy by měly mít vzhledem ke specifickým vnitrostátním okolnostem právo provádět i jiná opatření, než stanoví tato směrnice, pokud budou tato opatření mít na životní prostředí rovnocenný vliv.

- (14) Národní program omezování znečištění ovzduší včetně analýzy, na jejímž základě proběhne vymezení příslušných politik a opatření, by se měl pravidelně aktualizovat.
- (15) V zájmu vytváření programů omezování znečištění ovzduší a jejich případných významných aktualizací, které vycházejí z dostatečného množství spolehlivých informací, by měly členské státy tyto programy a změny v situaci, kdy jsou ještě všechny možnosti týkající se politik a opatření otevřené, podrobit veřejným konzultacím a konzultacím s příslušnými orgány na všech úrovních. Členské státy by se měly zapojit do přeshraničních konzultací, pokud by provádění jejich programu mohlo mít vliv na kvalitu ovzduší v jiné zemi, a to v souladu s požadavky stanovenými v právních předpisech Unie i v mezinárodních právních předpisech, mj. v Úmluvě OSN o posuzování vlivů na životní prostředí překračujících hranice států (Espoo, 1991) a jejím Protokolu o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí (Kyjev, 2003), který schválila Rada²⁴.
- (16) Členské státy by měly u všech znečišťujících látek, kterými se zabývá tato směrnice, zavést emisní inventury, prognózy a informativní zprávy o inventurách a předkládat je, což by mělo následně Unii umožnit, aby splnila své povinnosti týkající se podávání zpráv v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a jejich protokolů.
- (17) V zájmu zachování celkové konzistence v rámci Unie jako celku by měly členské státy zajistit, aby podávání zpráv Komisi o jejich národních emisních inventurách, prognózách a informacích o inventurách bylo plně v souladu s podáváním zpráv v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (18) Za účelem posouzení účinnosti národních závazků ke snížení emisí daných touto směrnicí by měly členské státy v souladu s mezinárodně uznávanými pokyny v případech, kdy je to možné, rovněž monitorovat účinky snížení emisí na základě těchto závazků v suchozemských i vodních ekosystémech a podávat o těchto účincích zprávy.
- (19) Členské státy by měly v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES²⁵ zajistit aktivní a systematické šíření informací elektronickými prostředky.
- (20) Je nezbytné změnit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES²⁶ tak, aby byl zajištěn soulad této směrnice s Aarhuskou úmluvou o přístupu k informacím, účasti

²⁴ Rozhodnutí Rady č. 2008/871/ES ze dne 20. října 2008 o schválení Protokolu o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí k Úmluvě EHK OSN o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, podepsané v Espoo roku 1991, jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 308, 19.11.2008, s. 33).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 1998.

- (21) Aby bylo možné zohlednit technický vývoj, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie k úpravě pokynů k podávání zpráv stanovených v příloze I a dále v části 1 přílohy III a v přílohách IV a V, a to s cílem přizpůsobit je technickému vývoji. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (22) V zájmu zajištění shodných podmínek pro provádění této směrnice by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by se měly vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁷.
- (23) Členské státy by měly stanovit pravidla pro ukládání sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (24) S ohledem na povahu a rozsah úprav, které je třeba ve směrnici 2001/81/ES provést, by měla být tato směrnice nahrazena, aby se zvýšila právní jistota, srozumitelnost, transparentnost a zjednodušily právní předpisy. K zajištění kontinuity v oblasti zlepšování kvality ovzduší by měly členské státy plnit národní emisní stropy stanovené ve směrnici 2001/81/ES, dokud v roce 2020 nevstoupí v platnost nové národní závazky ke snížení emisí stanovené touto směrnicí.
- (25) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jej být s ohledem na přeshraniční povahu znečištění ovzduší spíše dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (26) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011²⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice zavádí pro členské státy mezní hodnoty emisí znečišťujících látek způsobujících acidifikaci a eutrofizaci, prekursorů ozonu, primárních částic a prekursorů sekundárních částic a dalších látek znečišťujících ovzduší a požaduje vytvoření, přijetí a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší, jakož i monitorování emisí znečišťujících látek a jejich dopadů a podávání zpráv o nich.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na emise znečišťujících látek uvedených v příloze I ze všech zdrojů, jež se nacházejí na území členských států, v jejich výlučných ekonomických zónách a kontrolních zónách znečištění.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „emisí“ uvolňování látky z bodového nebo difuzního zdroje do ovzduší;
2. „prekuzory ozonu“ oxidy dusíku, nemethanické těkavé organické sloučeniny, methan a oxid uhelnatý;
3. „cíli v oblasti kvality ovzduší“ mezní hodnoty a maximální expoziční koncentrace pro kvalitu ovzduší, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES a 2004/107/ES²⁹;
4. „oxidy dusíku“ a „NO_x“ oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý;
5. „nemethanickými těkavými organickými sloučeninami“ (NMVOC) všechny nemethanické organické sloučeniny, jež vznikají lidskou činností a jsou schopné reakcemi s oxidy dusíku za přítomnosti slunečního světla tvořit fotochemické oxidanty;
6. „PM_{2,5}“ částice, které projdou velikostně selektivním vstupním filtrem definovaným v referenční metodě odběru vzorků a měření PM_{2,5} EN 14907, vykazujícím při aerodynamickém průměru 2,5 μm odlučovací účinnost 50 %;

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3–16).

7. „národním závazkem ke snížení emisí“ snížení emisí určité látky vyjádřené jako procentní podíl snížení emisí daný celkovým množstvím emisí v průběhu výchozího roku (2005) a celkovým množstvím emisí v průběhu cílového kalendářního roku, přičemž tato množství členské státy nesmí překročit;
8. „přistávacím a vzletovým cyklem“ cyklus zahrnující poježdění na dráhu a poježdění z dráhy, vzlet, stoupaní po vzletu, přiblížování, přistání a všechny ostatní činnosti letadla, které probíhají ve výšce nižší než 3000 stop;
9. „mezinárodní námořní dopravou“ vykonávání plaveb na moři a v pobřežních vodách plavidly plujícími pod jakoukoliv vlajkou, jež vyplouvají z území jedné země a připlouvají na území jiné země, a to s výjimkou rybářských plavidel;
10. „kontrolní oblastí emisí“ zvláštní oblast stanovená v souladu s přílohou VI Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (MARPOL);
11. „kontrolní zónou znečištění“ mořská oblast, která nesahá dále než 200 námořních mil od základních linií, od nichž se měří rozsah teritoriálních vod, a kterou stanoví členský stát s cílem zabránit, snížit a kontrolovat znečišťování z plavidel v souladu s obecně přijatými mezinárodními normami a standardy;
12. „černým uhlíkem“ částice obsahující uhlík pohlcující světlo.

Článek 4

Národní závazky ke snížení emisí

1. Členské státy omezí své roční antropogenní emise oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), nemethanických těkavých organických látek (NMVOC), amoniaku (NH₃), částic (PM_{2,5}) a methanu (CH₄) přinejmenším v rozsahu národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2020 a 2030 stanovených v příloze II.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, která s sebou nenesou nepřiměřené náklady, s cílem omezit do roku 2025 jejich antropogenní emise SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, PM_{2,5} a CH₄. Úrovně těchto emisí se určí na základě prodaného paliva z lineární trajektorie omezení emisí spojující úroveň jejich emisí pro rok 2020 a úroveň emisí stanovenou v národních závazcích ke snížení emisí stanovených pro rok 2030.

Pokud nemohou být omezeny emise pro rok 2025 podle stanovené trajektorie, vysvětlí členské státy důvody v jejich zprávě podávané Komisi v souladu s článkem 9.
3. Pro účely plnění odstavců 1 a 2 se nezapočítávají tyto emise:
 - a) emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus;
 - b) emise vypouštěné na Kanárských ostrovech, ve francouzských zámořských departementech, na Madeiře a na Azorských ostrovech;

- c) emise z vnitrostátní námořní dopravy směřující na území a z území uvedených v bodě b);
- d) emise z mezinárodní námořní dopravy, aniž je dotčen čl. 5 odst. 1.

Článek 5

Flexibilita

1. S cílem splnit průběžné úrovně emisí stanovené pro rok 2025 v souladu s čl. 4 odst. 2 a národní závazky ke snížení emisí platné pro období od roku 2030 pro NO_x, SO₂ a PM_{2,5}, které stanoví příloha II, mohou členské státy snížením emisí NO_x, SO₂ a PM_{2,5} dosaženým v mezinárodní námořní dopravě kompenzovat emise NO_x, SO₂ a PM_{2,5} z ostatních zdrojů v témže roce, a to za předpokladu, že splní tyto podmínky:
 - a) ke snížení emisí došlo v mořských oblastech, jež spadají do teritoriálních vod členských států, výlučných ekonomických zón nebo do kontrolních zón znečištění, pokud byly takové zóny stanoveny;
 - b) přijaly s cílem zajistit správné fungování této možnosti flexibility opatření k účinnému monitorování a kontrole a provádí je;
 - c) provádějí opatření s cílem dosáhnout z mezinárodní námořní dopravy úrovně emisí NO_x, SO₂ a PM_{2,5}, která je nižší než ta, jíž by bylo dosaženo splněním norem Unie platných pro emise NO_x, SO₂ a PM_{2,5}, a doložily toto dodatečné snížení emisí, jež je výsledkem těchto opatření, přiměřenou kvantifikací;
 - d) nekompenzovaly více než 20 % ze snížení emisí NO_x, SO₂ a PM_{2,5} vypočteného podle písmene c), přičemž je splněn předpoklad, že tato kompenzace nevede k nesplnění vnitrostátních závazků ke snížení emisí na období 2020 stanovených v příloze II.
2. Členské státy mohou své závazky ke snížení emisí methanu a průběžné úrovně emisí uvedené v příloze II provádět společně, za předpokladu, že splní tyto podmínky:
 - a) splňují všechny příslušné požadavky a podmínky stanovené v rámci právních předpisů Unie včetně rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES;
 - b) přijaly a provádějí účinná opatření pro zajištění řádného fungování společného provádění.
3. Členské státy mohou v souladu s přílohou IV zavést upravené národní emisní inventury pro SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC a PM_{2,5}, pokud by metody zlepšené na základě aktuálních vědeckých poznatků a použité při emisní inventuře vedly k nesplnění jejich národních závazků ke snížení emisí nebo průběžných úrovní emisí.
4. Členské státy, které mají v úmyslu uplatnit odstavce 1, 2 a 3, o tom informují Komisi do 30. září roku předcházejícího dotčenému roku, v němž se podávají zprávy. Součástí těchto informací budou údaje o znečišťujících látkách a dotčených odvětvích a v případě, že to bude možné, i o míře vlivu na národní emisní inventury.

5. Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí provede přezkum a posouzení toho, zda využití některých možností flexibility v konkrétním roce splňuje příslušné požadavky a kritéria.

Pokud Komise ve lhůtě devíti měsíců ode dne převzetí příslušné zprávy uvedené v čl. 7 odst. 4, 5 a 6 nevysloví žádné námitky, považuje dotčený členský stát využití flexibility pro daný rok za přijaté a platné. Pokud Komise dospěje k názoru, že využití flexibility není v souladu s příslušnými požadavky a kritérii, přijme příslušné rozhodnutí a informuje členský stát o tom, že využití flexibility nelze připustit.

6. Komise může v souladu s přezkumným postupem uvedeným v článku 14 přijmout prováděcí akty stanovující podrobná pravidla pro využití flexibility podle odstavců 1, 2 a 3.

Článek 6

Národní programy omezování znečištění ovzduší

1. Členské státy v souladu s částí 2 přílohy III vypracují a přijmou národní program omezování znečištění ovzduší s cílem omezit roční antropogenní emise v souladu s článkem 4.
2. Při vypracovávání, přijímání a provádění programu uvedeného v odstavci 1 členské státy:
 - a) s použitím údajů a metodik vyvinutých v rámci programu spolupráce při monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP) posoudí, do jaké míry mohou národní zdroje emisí ovlivnit kvalitu ovzduší na jejich území, případně i na území sousedních členských států;
 - b) zohlední potřebu snížit emise látek znečišťujících ovzduší v zájmu dosažení souladu s cíli v oblasti kvality ovzduší na svém území, a v příslušných případech i na území sousedních členských států;
 - c) při přijímání opatření ke splnění národních závazků ke snížení emisí částic PM_{2,5} upřednostní opatření ke snížení emisí černého uhlíku;
 - d) zajistí soudržnost s ostatními příslušnými plány a programy stanovenými na základě požadavků uvedených ve vnitrostátních právních předpisech nebo v právních předpisech Unie.

Členské státy v potřebném rozsahu zahrnou do programu opatření ke snížení emisí stanovená v části 1 přílohy III nebo opatření, jež mají rovnocenný účinek na životní prostředí, a to s cílem splnit příslušné národní závazky ke snížení emisí.

3. Národní program omezování znečištění ovzduší se bude aktualizovat každé dva roky.
4. Aniž je dotčen odstavec 3, budou politiky v oblasti snižování emisí a opatření obsažená v národním programu omezování znečištění ovzduší aktualizována ve lhůtě 12 měsíců, a to v jakémkoliv z těchto případů:

- a) povinnosti uvedené v článku 4 nejsou splněny nebo existuje riziko jejich nesplnění;
 - b) členské státy se rozhodnou pro využití některé z možností flexibility uvedených v článku 5.
5. Členské státy se v souladu s příslušnými právními předpisy Unie obrátí formou konzultací na veřejnost a na příslušné orgány, kterých se bude provádění národních programů omezování znečištění ovzduší pravděpodobně dotýkat vzhledem k jejich zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí, znečištění a kvality ovzduší a příslušného řízení na všech úrovních, a to ve fázi návrhu národního programu omezování znečištění ovzduší a při veškerých významných úpravách před jejich dokončením. V odůvodněných případech je v souladu s příslušnými právními předpisy Unie zapotřebí zajistit přeshraniční konzultace.
 6. Komise v případě potřeby usnadní vypracování a provádění programů prostřednictvím výměny osvědčených postupů.
 7. Komisi je v souladu s článkem 13 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem přizpůsobení části I přílohy III technickému pokroku.
 8. Komise může vytvořit pokyny k vypracování a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší.
 9. Komise rovněž může formou prováděcích aktů konkretizovat formát národních programů omezování znečištění ovzduší členských států a nezbytné informace k nim. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v článku 14.

Článek 7

Emisní inventury a prognózy

1. Členské státy zpracují a každoročně aktualizují národní emisní inventury znečišťujících látek uvedených v tabulce A přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

Členské státy by měly zpracovat a každoročně aktualizovat národní emisní inventury znečišťujících látek uvedených v tabulce B přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.
2. Členské státy zpracují a každé dva roky aktualizují prostorově rozlišené emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a emisní prognózy pro znečišťující látky uvedené v tabulce C přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.
3. K emisním inventurám a prognózám uvedeným v odstavcích 1 a 2 bude zpracována informativní zpráva o inventurách, a to v souladu s požadavky stanovenými v tabulce D přílohy I.
4. Členské státy, které využijí flexibilitu podle čl. 5 odst. 1, do informativní zprávy o inventurách za příslušný rok zařadí tyto informace:

- a) množství emisí NO_x, SO₂ a PM_{2,5} v případě, že by nebyla zřízena kontrolní oblast emisí;
 - b) úroveň snížení emisí dosaženého v té části kontrolní oblasti emisí, která se nachází na území daného členského státu podle čl. 5 odst. 1 písm. c);
 - c) rozsah, v němž tuto flexibilitu využily;
 - d) případné další údaje, jež členské státy považují za nápomocné k tomu, aby mohla Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí provést úplné posouzení podmínek, v nichž byla flexibilita použita.
5. Členské státy, které se rozhodnou využít flexibilitu podle ustanovení čl. 5 odst. 2, předloží samostatnou zprávu, na jejímž základě bude Komise moci posoudit, zda byla tato ustanovení splněna.
 6. Členské státy, které se rozhodnou využít flexibilitu podle ustanovení čl. 5 odst. 3, zařadí do informativní zprávy o inventurách za daný rok informace uvedené v části 4 přílohy IV, na jejichž základě bude Komise moci posoudit, zda byla tato ustanovení splněna.
 7. Členské státy zavedou emisní inventury, včetně upravených emisních inventur, emisních prognóz a informativní zprávy o inventurách, v souladu s přílohou IV.
 8. Na základě informací uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí každoročně zpracuje a aktualizuje emisní inventury a prognózy a informativní zprávu o inventurách všech znečišťujících látek uvedených v příloze I pro celou Unii.
 9. Komisi je v souladu s článkem 13 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem přizpůsobení přílohy I lhůtám pro podávání zpráv a přílohy IV vědeckému a technickému pokroku.

Článek 8

Monitorování dopadů znečištění ovzduší

1. Členské státy zajistí, aby monitorování negativních dopadů znečištění ovzduší pokud možno probíhalo v souladu s požadavky stanovenými v příloze V.
2. Členské státy případně koordinují monitorování dopadů znečištění ovzduší s dalšími monitorovacími programy, které byly zavedeny na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES³⁰.
3. Komisi je v souladu s článkem 13 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem přizpůsobení přílohy V vědeckému a technickému pokroku.

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000 ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s.1).

Článek 9

Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy předloží své národní programy omezování znečištění ovzduší Komisi [do tří měsíců ode dne uvedeného v článku 17, datum vloží OPOCE], a následně je každé dva roky aktualizují.

Pokud se národní program aktualizuje podle čl. 6 odst. 4, informuje o tom dotyčný členský stát do dvou měsíců Komisi.

2. Členské státy od roku 2017 předkládají Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí v termínech, jež jako termíny pro podávání zpráv stanoví příloha I, své národní emisní inventury, emisní prognózy, prostorově rozlišené emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a zprávy uvedené v čl. 7 odst. 1, 2 a 3 a případně čl. 7 odst. 4, 5 a 6.

Předkládání těchto materiálů musí odpovídat podávání zpráv sekretariátu Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

3. Členské státy předkládají informace o národních emisích CH₄ a prognózy jejich vývoje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013³¹.

4. Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí provádí pravidelný přezkum údajů z národních emisních inventur. Přezkum zahrnuje:

- a) kontroly s cílem ověřit transparentnost, přesnost, konzistentnost, porovnatelnost a úplnost předložených informací;
- b) kontroly s cílem stanovit, zda byly inventurní údaje zpracovány v souladu s požadavky mezinárodního práva, zejména Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států;
- c) případně výpočet případných potřebných technických korekcí, a to na základě konzultace se členskými státy.

5. Členské státy předkládají Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí tyto informace, na které se odkazuje v článku 8:

- a) [Ke dni uvedenému v článku 17 - datum vloží OPOCE] a následně každé čtyři roky polohu monitorovacích stanovišť a související monitorovací ukazatele,
- b) Do [jednoho roku ode dne uvedeného v článku 17 - datum vloží OPOCE] a následně každé čtyři roky naměřené hodnoty povinných ukazatelů.

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o změně rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

Článek 10

Podávání zpráv Komisi

1. Půlročně jednou za pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku v provádění této směrnice, jejíž součástí bude zhodnocení podílu Komise na dosažení cílů této směrnice.

V každém případě podá Komise výše uvedenou zprávu za rok 2025 a zahrne do ní informace o dosažení průběžných úrovní emisí uvedených v čl. 4 odst. 2 a důvody v případě jakýchkoli nedodržení. Zjistí se tak, zda jsou nezbytná další opatření a zváží se dopad provádění na různá odvětví.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 mohou obsahovat hodnocení dopadů na životní prostředí a socioekonomických dopadů této směrnice.

Článek 11

Přístup k informacím

1. V souladu se směrnicí 2003/4/ES zajistí členské státy aktivní a systematické šíření informací veřejnosti prostřednictvím jejich zveřejnění na veřejně přístupných internetových stránkách, pokud jde o:
 - a) národní programy omezování znečištění ovzduší a jakékoli aktualizace.
 - b) národní emisní inventury včetně, pokud se provádějí, upravených emisní inventur, národní emisní prognózy, informativní zprávy o inventurách a další zprávy a informace, které se Komisi předkládají podle článku 9.
2. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1367/2006³² zajistí Komise aktivní a systematické šíření informací veřejnosti prostřednictvím zveřejnění emisní inventury a prognózy a informativních zpráv o inventurách pro celou Unii na veřejně přístupných internetových stránkách.

Článek 12

Spolupráce se třetími zeměmi a koordinace v rámci mezinárodních organizací

S cílem zdokonalovat základnu pro snižování emisí rozvíjí Unie a případně členské státy dvoustrannou a mnohostrannou spolupráci se třetími zeměmi a koordinaci v rámci příslušných mezinárodních organizací, jako jsou Program OSN pro životní prostředí (UNEP), Evropská hospodářská komise Organizace spojených národů (EHK OSN), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), včetně spolupráce formou výměny informací o technickém a vědeckém výzkumu a vývoji.

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006, o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 22.9.2006, s. 13).

Článek 13

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 7, čl. 7 odst. 9 a čl. 8 odst. 3 na Komisi platí na dobu neurčitou ode dne vstupu této směrnice v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 7, čl. 7 odst. 9 a čl. 8 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci podle čl. 6 odst. 7, čl. 7 odst. 9 a čl. 8 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro kvalitu vnějšího ovzduší zřízený podle článku 29 směrnice 2008/50/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce ukládané v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a podniknou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 16

Změna směrnice 2003/35/ES

V příloze I směrnice 2003/35/ES se doplňuje písmeno g), které zní:

„g) čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady XXXX/XX/EU o národních sníženích emisí některých látek znečišťujících ovzduší a o změně směrnice 2003/35/ES*

* Úř. věst. L XX, XX.XX.XXXX, s. X)“

Článek 17

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [18 měsíců po jejím vstupu v platnost - datum vloží OPOCE].

Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES se zrušuje s účinkem od [ke dni uvedenému v článku 17 této směrnice - datum vloží OPOCE].

I nadále se však použijí tato ustanovení zrušené směrnice:

- a) článek 1 a příloha I do 31. prosince 2019.
- b) čl. 7 odst. 1 a 2 a čl. 8 odst. 1 do [dne uvedeného v článku 17 této směrnice - datum vloží OPOCE].

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

2. Do 31. prosince 2019 mohou členské státy použít čl. 5 odst. 3 této směrnice ve vztahu ke stropům uvedeným v článku 4 a příloze I směrnice 2001/81/ES.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*